

4. Офіційний сайт Національного банку України URL: <http://www.bank.gov.ua>
5. Черкашина К.Ф., Бур І.С. Тенденції валютного ринку України. *Інфраструктура ринку*. 2017. № 5. С. 186–189.

УДК 336

Шпачук М.С.

«Фінанси, банківська справа та страхування», 6 курс

Науковий керівник: Гапонюк М.А.,

к.е.н., професор кафедри фінансів

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Шляхи активізації інвестиційної діяльності корпоративного сектору в Україні

В умовах ринкової економіки однією з постійних цілей, що стоять перед будь-якою компанією, є проблема залучення ресурсів під фінансування нових або підтримку вже наявних у неї інвестиційних проектів. На сьогодні багато підприємств зіштовхнулись відсутністю поточного та перспективного фінансування в умовах нестабільності світової економіки через карантин, зміни пріоритетів та відсутності чіткого стратегічного планування. Відносно українських реалій слід додати нестабільне політичне становище, перехідний стан економіки, переорієнтування на євроінтеграційні процеси, недовіра домогосподарств до інститутів фінансового сектору, що стримує розвиток та популяризацію застосування інструментів.

Інвестиційний процес та залучення капіталу в корпорації може досягти найвищої ефективності за таких умов:

1. У першу чергу необхідна наявність надійної та прозорої звітності про діяльність компанії та її фінансове положення. Перехід до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, фінансової звітності полегшить процес входу інвесторів та інтеграцію з українським бізнесом;

2. Реформування системи реалізації державних інвестиційних проєктів та підвищення їх ефективності. Зважаючи на істотний борговий навіс, притаманний корпоративному сектору, в Україні назріла нагальна необхідність для створення дієвих інститутів розвитку, які б забезпечили потенційно перспективні виробництва відносно дешевим кредитним ресурсом. Це дасть змогу пом'якшити проблему надмірної боргової залежності підприємств та дещо урівняти позиції вітчизняних товаровиробників та зарубіжних конкурентів у доступі до фінансових ресурсів. аналіз товарної структури товарообороту підприємств оптової торгівлі свідчить, що у загальному обсязі проданих непродовольчих товарів у 2017 р. частка товарів, які вироблені на території України, становила лише 37,2% (у 2016 р. – 38,3%). Тобто опосередковано державні інвестиційні проєкти переважно стимулюють зарубіжних товаровиробників[2, 5].
3. Ще однією з умов є розвиток інфраструктури ринку цінних паперів, розширення повноважень НКЦПФР щодо здійснення наглядово-ревізійної діяльності і права застосування санкцій згідно з законодавством. Залучення інвестицій за допомогою випуску корпоративних цінних паперів, на відміну від банківського кредитування, дозволяє підприємствам залучати кошти на тривалий строк з меншими витратами серед розширеного кола потенційних інвесторів і, забезпечує інвесторам більшу гарантію повернення коштів, знижуючи рівень системного ризику. На відміну від акумулювання та перерозподілу грошових коштів через банківську систему, ринок цінних паперів зорієнтований на перерозподіл довготермінових грошових ресурсів, що спроможні забезпечити процес розширеного відтворення. Слід відмітити, що вторинний обіг розміщених цінних паперів дозволяє емітенту управляти капіталізацією компанії через проведення операцій із власними цінними паперами, залежно від зовнішніх кон'юнктурних і внутрішньокорпоративних факторів, що неможливо реалізувати у випадку залучення банківських кредитів. Банківський кредит через високі відсотки, – є недосяжним для більшості підприємств, тому використання важелів фондового ринку для

залучення «дешевих» грошових коштів – найбільш раціональним вирішенням даного питання. Ринок цінних паперів має бути альтернативним джерелом інвестиційних ресурсів і конкурувати з банківською сферою, забезпечуючи економіку відносно дешевими та довгостроковими фінансовими ресурсами;

4. Необхідністю в Україні є створення умов для діяльності іноземних інвесторів, що відповідають стандартам, рекомендаціям та практиці в країнах – членах ЄС. Нове валютне законодавство орієнтоване на лібералізацію вже знімає більшість перешкод та лімітів у сфері валютних відносин, та покликане розширити обсяг надходжень прямих іноземних інвестицій та пришвидшити руху капіталу [1];
5. Створення діючої системи захисту прав інвесторів – знизить рівень ризиковості та страху вкладників;
6. Забезпечення прав міноритарних акціонерів, збільшення реального доходу звичайних інвесторів від цінних паперів, покращення показника ризик-дохід, посилення конкуренції, створення недискримінаційних умов входження на ринок та участі в торгах для іноземних акціонерів;
7. Сепарація українського бізнесу від політичного становища – знизить рівень диверсифікованого фінансового ризику для інвесторів;
8. Приділити окрему увагу механізму венчурного інвестування в умовах глобалізації економік. Так як венчурні інвестиції носять цільовий характер і спрямовані на вирішення певних завдань – від побудови команди та проведення досліджень, розробки готового продукту до безпосереднього розширення масштабів випуску продукції і виходу на нові ринки;
9. Співпраця з МФО на засадах розвитку та розбудови повного циклу виробництва у реальному секторі економіки, та переходу від сировинно-експортної моделі економіки. Враховуючи світові тенденції та прогнозовану експертами МВФ кризу попиту на світових сировинних ринках у найближчий час, Україні необхідно поглибити процес переробки сільськогосподарської продукції та нарощувати експорт більш

технологічних товарів. Це дасть можливість уникнути або пом'якшити наслідки від можливих втрат експортерів АПК [4];

10. Надання можливості застосовувати виручені від кошти для фінансування інвестиційних проектів.

Список використаних джерел:

1. Закон України "Про валюту і валютні операції" від 21.06.2018 р. № 2473VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>
2. Закон України "Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць" №5205 від 06.09.2012 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5205-17>
3. Експортна стратегія України: Дорожня карта стратегічного розвитку торгівлі 2017–2021 pp. URL: <http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=e6ab10fa-0ad9-4fe4-b8be32f570693b64&title=EksportnaStrategiiaUkraini-DorozhniaKartaStrategichnogoRozvitkuTorgivli2017-2021>
4. Економічна політика України – визначаючи майбутнє: наук. доповідь / Шлапак О.В., Геець В.М., Кораблін С.О. та ін. Київ, 2017.
5. Товарна структура оптового товарообороту підприємств оптової торгівлі / Держстат України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
6. Фінансове забезпечення структурної модернізації реального сектора економіки України: кол. моногр. / Зимовець В.В., Даниленко А.І., Терещенко О.О., та ін.; за ред. д-ра екон. наук В.В. Зимовця; НАН України, ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Київ, 2017. С. 241–242.
7. Петренко Ю. В. Фінансовий менеджмент / Ю. В. Петренко. — К. : Кондор, 2007. — 298 с.